

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/76/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122010254
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3122010254.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Lucie Horvátovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22. augusta 2022 prejednal sťažnosť odsúdeného

T. V.,

nar. XX.XX.XXXX v G. U., trvale bytom G. U., P. XXX/XX, t. č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 37Pp/62/2022 zo dňa 04.04.2022 a takto jednohlasne

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/121/2012 zo dňa 23.02.2017 bol T. V. odsúdený pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. a iné na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 5 rokov a trest odňatia slobody 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/12/2015 zo dňa 20.09.2017 bol T. V. odsúdený pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. a iné na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Výkon trestu odňatia slobody v trestnej veci vedenej Okresným súdom Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/121/2012 nastúpil dňa 15.02.2017 a po započítaní trestu vykonal dňa 28.01.2019. Následne odsúdený nastúpil na výkon trestu odňatia slobody v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/12/2015. Predpokladaný deň vykonania tohto trestu je 28.09.2023.

Uznesením súdu prvého stupňa bol podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. zamietnutý návrh odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu vyššie uvedených trestov odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odsúdený sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že okresný súd dospel k rozhodnutiu na základe nekonkrétnych tvrdení, keď len skonštatoval správanie odsúdeného s odvolaním sa na prechádzajúce hodnotenia súdov. Hodnotenie ústavu spracoval subjektívne pedagogický pracovník v čase, keď mal odsúdený zdravotné problémy a

dožadoval sa liečby. Poukázal tiež na skutočnosť, že v konaní vedenom Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 1Pp/86/2010 zo dňa 10.11.2010 sa dňa 10.05.2014 osvedčil, a teda okresný súd vyjadril nesprávny záver o porušení podmienenečného prepustenia. V sťažnosti ďalej podrobne vysvetlil, za akých skutočností došlo i k ďalším porušeniam interných predpisov a upriamil pozornosť na inštitút ich zahľadania. V závere vyjadril nespokojnosť s hodnotením ústavu o jeho kritickom postoji k vlastnej trestnej činnosti a k možnosti recidívy. Má za to, že okresný súd pri úvahe o rozhodovaní len nekriticky prevzal hodnotenie ústavu k jeho osobe bez toho, aby prihliadol na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave trest vykonáva.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa k priebehu svojho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmienenečné prepustenie.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa ďalej vyplýva, že tento sa dôsledne zaoberal zákonnými podmienkami pre podmienenečné prepustenie podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, ktoré musia byť splnené súčasne (kumulatívne). Možno prisvedčiť jeho názoru, že odsúdený spĺňa len formálnu podmienku z pohľadu výkonu potrebnej výmery trestu odňatia slobody, pričom u neho nie sú splnené obidve materiálne podmienky. Prvá materiálna podmienka spočíva v polepšení sa odsúdeného a jej nesplnenie správne vyhodnotil už súd prvého stupňa. Na očakávaní vedenia riadneho života odsúdeného po prepustení na slobodu je založená druhá materiálna podmienka.

Krajský súd v prvom rade zdôrazňuje, že o výmere trestu, teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje už súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane ale zákonodarca ustanovil možnosť predčasného podmienenečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i kratším výkonom tohto trestu, než ho uložil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení a pri nadväzujúcom plnení povinností odsúdeného a jeho správaním preukazujúcim polepšenie dosiahnuť výchovný účel trestu. Zákonodarca neurčil povinnosť súdu podmienenečne prepustiť každého odsúdeného (podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienenečne prepustiť...), ale ponecháva na úvahu súdu na základe dôkazov posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

V zhode s názorom súdu prvého stupňa aj krajský súd konštatuje, že počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného nedošlo k adekvátnej náprave a teda k jeho polepšeniu sa v takom rozsahu, ako to predpokladajú vyššie citované ustanovenia Trestného zákona. Počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody nebolo správanie odsúdeného vždy na požadovanej úrovni. Z hodnotenia odsúdeného vyplýva, že sa u neho prejavila nestabilita, neschopnosť dodržať pravidlá výkonu trestu resp. ich dodržiavanie po celý čas. Bola mu udelená jedna disciplinárna odmena a dva disciplinárne tresty, na ktoré správne súd prvého stupňa i s odstupom času prihliadal pri komplexnom hodnotení jeho správania sa počas výkonu trestu. V prípade odsúdeného ústav zhodnotil resocializačnú prognózu ako nepriaznivú na základe vysokého rizika recidívy trestnej činnosti. Nezanedbateľným faktorom je v danom prípade aj bagatelizovanie vlastnej trestnej činnosti a čiastočne nekritický postoj, hoci v trestnom konaní sa odsúdený k spáchaniu žalovaných skutkov priznal. Súd prvého stupňa tak správne vyhodnotil, že nedošlo doposiaľ k celkovej náprave odsúdeného.

Pokiaľ odsúdený namieta obsah hodnotenia jeho osoby vypracovaného ústavom na výkon trestu krajský súd je toho názoru, že práve hodnotenie ústavom na výkon trestu je hodnoverným a relevantným podkladom na rozhodovanie súdov o žiadosti odsúdených na podmienenečné prepustenie. Iba osoby podieľajúce sa na prevýchove odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody môžu podať objektívny

obraz o stupni nápravy. Krajský súd nezistil také skutočnosti, ktoré by konštatovanie uvedené v hodnotení ústavu akokoľvek spochybňovali.

Súd prvého stupňa rovnako dospel k správne mu záveru, že odsúdený nespĺňa ani druhú materiálnu podmienku v podobe očakávania, že bude na slobode viesť riadny život. Odsúdený sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti majetkového aj násilného charakteru. Zhodne so súdom prvého stupňa považuje aj krajský súd za dôležitú skutočnosť, že odsúdený už bol raz podmiennečne prepustený, a aj napriek tomu sa opätovne dopustil trestnej činnosti. Krajský súd doplnil dokazovanie o zistenie, či sa odsúdený v konaní o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vedenom Okresnom súdom Trnava sp. zn. 1Pp/86/2010 osvedčil, pričom zistil, že sa v tejto veci osvedčil zo zákona, a to dňa 10.05.2014. Uvedené však nič nemení na skutočnosti, že sa opätovne dopustil trestnej činnosti, za ktorú mu boli ukladané aj nepodmiennečné tresty odňatia slobody, a teda prevýchočný účel spočívajúci v odrazení od páchania ďalšej trestnej činnosti u neho nebol splnený.

Odsúdený poukazoval i na závažné ochorenie, ktoré mu bolo počas výkonu trestu odňatia slobody diagnostikované. V tejto súvislosti krajský súd uvádza, že Trestný poriadok umožňuje súdu rozhodnúť v prípade ochorenia na ťažkú alebo životu nebezpečnú chorobu prerušiť odsúdenému výkon trestu resp. rozhodnúť o upustení od jeho výkonu (ustanovenie § 412 a § 413 ods. 2 Tr. poriadku.), avšak za splnenia zákonných podmienok na takýto postup.

Z vyššie konštatovaných dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.